

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การเลี้ยงสุกรมีความสำคัญมากทางเศรษฐกิจ เป็นการสร้างผลผลิตทางการเกษตรที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรและประเทศชาติ จากสถิติของสมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออก (2552) รายงานว่า เมื่อปี พ.ศ. 2550 จีนผลิตเนื้อสุกรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลกโดยผลิตได้ 55,800 พันตัน ส่วนไทยผลิตเนื้อสุกรได้เป็นอันดับที่ 11 ของโลกโดยผลิตได้ 879 พันตัน ในปี พ.ศ. 2554 การผลิตสุกรของโลกมีปริมาณรวม 101.13 ล้านตัน ลดลงจากปี 2553 ซึ่งมีปริมาณ 102.74 ล้านตัน หรือร้อยละ 1.57 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร 2555 : 123 - 128) ประเทศที่ผลิตสุกรลดลง ได้แก่ จีนและแคนาดา การที่จีนซึ่งเป็นประเทศที่ผลิตเนื้อสุกรมากที่สุด มีปริมาณการผลิตสุกรลดลงนั้นเนื่องจากประสบปัญหาเรื่องโรคสุกรและขาดทุน และในปีดังกล่าว (พ.ศ. 2554) การบริโภคเนื้อสุกรของโลกมีปริมาณรวม 100.85 ล้านตัน ลดลงจากปี 2553 ซึ่งมีปริมาณ 102.55 ล้านตันเช่นเดียวกัน สำหรับประเทศที่ผลิตสุกรมากที่สุดยังคงเป็นประเทศจีนอีกเช่นเดิม รองลงมาได้แก่ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา รัสเซีย บราซิล และญี่ปุ่น สำหรับประเทศไทย ปี พ.ศ. 2554 มีปริมาณการผลิตสุกร 11.89 ล้านตัว ลดลงจาก 12.10 ล้านตัวของปี 2553 หรือร้อยละ 1.69 ทั้งนี้เพราะราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้นและโรคระบาด อีกทั้งอากาศที่แปรปรวนซึ่งมีผลต่อปริมาณการผลิตและการเจริญเติบโตของสุกร ตลาดการผลิตสุกรของไทยอาศัยตลาดภายในประเทศเป็นหลัก โดยใช้บริโภคภายในประเทศ ร้อยละ 95 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด อีกร้อยละ 5 เป็นการส่งออกเนื้อสุกรและเนื้อสุกรแปรรูปร้อยละ 1 - 2 และสุกรมี่ชีวิตร้อยละ 3 - 4 ซึ่งเนื้อสุกรแปรรูปส่วนใหญ่ส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น ส่วนสุกรมี่ชีวิตส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ กัมพูชา ลาว และเมียนมาร์ และในปี พ.ศ. 2554 ไทยส่งออกเนื้อสุกรประมาณ 2,500 ตัน มูลค่า 130 ล้านบาท เพิ่มจากปี 2553 ซึ่งส่งออกปริมาณ 1,500 ตัน มูลค่า 78.04 ล้านบาท ส่วนเนื้อสุกรแปรรูปส่งออกประมาณ 9,000 ตัน มูลค่า 2,100 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ซึ่งส่งออกปริมาณ 8,224 ตัน มูลค่า 1,819.96 ล้านบาท หรือร้อยละ 9.44 และ 15.39 ตามลำดับ

จากสถานการณ์ของการผลิตสุกรของโลกและของไทยที่ผันแปรตลอดเวลาดังกล่าว ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้คาดการณ์ว่าใน ปี พ.ศ. 2555 ประเทศไทยจะมีปริมาณการผลิตสุกร 12.31 ล้านตัว เพิ่มขึ้นจาก 11.89 ล้านตัวของปี 2553 หรือร้อยละ 3.53 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร 2555 : 126)

หากมองถึงการเลี้ยงสุกรของประเทศไทยนับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันนั้น เกษตรกรไทยมีการเลี้ยงสุกรหลายรูปแบบกล่าวคือ การเลี้ยงสุกรแบบพื้นบ้าน เป็นการเลี้ยงแบบดั้งเดิมตามหมู่บ้านในชนบททางไกลต่อมาได้ขยายขอบเขตเป็นการเลี้ยงสุกรแบบรายย่อยซึ่งเป็นการเลี้ยงแบบฟาร์มสุกรขนาดเล็กและเลี้ยงกันในการทำที่อยู่ใกล้แหล่งอาหาร เช่น ร้านอาหารหรือภัตตาคาร แต่ปัจจุบันการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยได้มีการพัฒนาการด้านพันธุ์สุกร อาหารสัตว์ การจัดการและการสุขาภิบาล จนทัดเทียมกับต่างประเทศ มีการเลี้ยง

สุกรเป็นอาชีพหลักและทำเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ เรียกว่า การเลี้ยงสุกรแบบสมัยใหม่ ซึ่งมีทั้งฟาร์มขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีการใช้ความรู้และหลักวิชาการมาบริหารจัดการฟาร์มให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามมา ได้แก่ โรงงานฆ่าสัตว์ โรงงานอาหารสัตว์ โรงงานผลิตภัณฑ์สุกร หรือโรงงานแปรรูปอาหาร เป็นต้น จึงนับได้ว่าการเลี้ยงสุกรของไทยได้พัฒนาจากการเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมรายได้ในครัวเรือนไปเป็นการเลี้ยงในรูปธุรกิจและอุตสาหกรรม

การเลี้ยงสุกรแบบสมัยใหม่มีการกระจายอยู่ทุกภูมิภาคของไทย ภาคกลางมีปริมาณการเลี้ยงสุกรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57 ของจำนวนสุกรทั้งประเทศ รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 19, 14, 10 ของจำนวนสุกรทั้งประเทศตามลำดับ (วันดี ทาตระกูล 2546 : 11) จากข้อมูลสถิติของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2554) รายงานว่าปี พ.ศ. 2553 จังหวัดที่มีการเลี้ยงสุกรมากที่สุดคือราชบุรี (1,623,011 ตัว) รองลงมาคือจังหวัดนครปฐม (1,590,660 ตัว) ฉะเชิงเทรา (752,041 ตัว) ชลบุรี (524,466 ตัว) นครราชสีมา (476,586 ตัว) และสระบุรี (458,226 ตัว) ตามลำดับ และจากข้อมูลและสถิติจำนวนสุกรและเกษตรกรผู้เลี้ยงประจำปี 2554 ของศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ (กรมปศุสัตว์, ศูนย์สารสนเทศ. 2556 : 5) รายงานว่าปี พ.ศ. 2554 มีจังหวัดที่มีการเลี้ยงสุกรมากที่สุดคือราชบุรี (1,492,560 ตัว) รองลงมาคือจังหวัดชลบุรี (953,190 ตัว) นครปฐม (511,563 ตัว) ลพบุรี (458,774 ตัว) นครราชสีมา (387,637 ตัว) และเชียงใหม่ (362,295 ตัว) ตามลำดับ ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อปี พ.ศ. 2553 จังหวัดนครปฐมมีการเลี้ยงสุกรเป็นอันดับ 2 แต่ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดนครปฐมตกมาเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศและมีจำนวนสุกรลดลงอีก ซึ่งการทำธุรกิจฟาร์มสุกรนั้น ผู้ประกอบการมักจะมีปัญหาหลายประการ ได้แก่ การจัดการฟาร์ม สุขอนามัยของการเลี้ยง โรคสุกร เงินทุน ราคาขาย การตลาด หรือตลอดจนการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ โอกาสขาดทุนจึงมีมากหากผู้เลี้ยงไม่มีความรู้และความชำนาญมากพอ จากการวิเคราะห์ผลผลิตสุกรของไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2547-2551) จะพบว่าการผลิตสุกรขยายตัวในอัตราเฉลี่ยที่น้อยมากคือเพียงร้อยละ 0.34 ต่อปี เนื่องจากเกิดปัญหาสุกรล้มตายและราคาสุกรตกต่ำในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549-2550 และปี พ.ศ. 2551 ไทยมีปริมาณการผลิตสุกร 11.703 ล้านตัว ซึ่งลดลงจาก 13.545 ล้านตัวของปี พ.ศ. 2550 หรือร้อยละ 13.60 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร 2552) นอกจากสถานการณ์ในปี พ.ศ. 2550 ที่ราคาสุกรตกต่ำมากเนื่องจากสุกรล้มตายดังกล่าวแล้ว อีกทั้งเกษตรกรก็ยังมีปัญหาด้านต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นจากราคาวัตถุดิบของอาหารสัตว์ที่ปรับตัวสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงปลายปี พ.ศ. 2551 ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรประสบภาวะการขาดทุนโดยเฉพาะฟาร์มที่ขาดเงินทุนหมุนเวียนจนต้องเลิกกิจการไปในที่สุด อันเป็นผลให้การผลิตสุกรลดต่ำลงตามไปด้วย

สำหรับจังหวัดนครปฐมนั้นประชากรส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรม ได้แก่ การปลูกพืชผัก และการเลี้ยงสัตว์ โดยมีการเลี้ยงสุกรมากเป็นอันดับสามของประเทศรองจากจังหวัดราชบุรีและชลบุรีนั้น เกษตรกรส่วนมากเลี้ยงสุกรในรูปธุรกิจฟาร์มสุกร และยังไม่มีความรู้พื้นฐานฟาร์มที่ถูกต้อง อีกทั้งต้องประสบกับปัญหาหลายด้านได้แก่ ราคาสุกรตกต่ำ โรคระบาด อาหารสัตว์ที่แพงขึ้น หรือขาดเงินทุน ทำให้ฟาร์มสุกรขนาดเล็กไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นเกษตรกรจึงจำเป็นต้องได้รับความรู้ในด้านการเลี้ยงสุกรเพื่อจะได้นำไป

พัฒนาการเลี้ยงสุกรของตนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำรายได้ให้กับครอบครัวและยังจะได้ประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรให้ได้ผลดีอีกด้วย

สารสนเทศนั้นมีความสำคัญและจำเป็นต่อความสำเร็จของบุคคลในทุกสาขาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็น นักการศึกษา นักกฎหมาย นักการเมือง แพทย์ นักวิทยาศาสตร์ หรือแม้กระทั่งเกษตรกร เพราะการรู้สารสนเทศจะทำให้บุคคลสามารถพัฒนาความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงนำไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศชาติ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การได้รับรู้สารสนเทศที่ถูกต้องทันสมัย เชื่อถือได้ และเหมาะสมกับศักยภาพของผู้ใช้ นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมยุคข่าวสารหรือสังคมยุคสารสนเทศ ผู้รู้สารสนเทศย่อมเป็นผู้เอาชนะอุปสรรคต่างๆ ได้เป็นอย่างดี มีการใช้สารสนเทศเพื่อการวางแผนอย่างรอบคอบและตัดสินใจได้อย่างถูกต้องด้วยสารสนเทศที่มีอยู่ หรือใช้สารสนเทศเพื่อการวางแผนที่ดีในอนาคต

จากประโยชน์และความสำคัญของสารสนเทศดังกล่าว ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรจึงจำเป็นต้องได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกร เนื่องจากสารสนเทศจะช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงสุกรได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพันธุ์สุกร อาหาร โรคและการป้องกันโรค การตลาด หรือการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการฟาร์ม ซึ่งการหาความรู้หรือการรู้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรนั้นมีหลายรูปแบบนับตั้งแต่การอ่านหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หรือได้รับคำแนะนำจากบุคลากรของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง หากผู้ประกอบการฟาร์มสุกรได้รับสารสนเทศที่ถูกต้อง เหมาะสม ทันสมัย และเชื่อถือได้ ก็ย่อมจะทำให้การทำธุรกิจฟาร์มสุกรประสบความสำเร็จ เกษตรกรใช้เงินลงทุนน้อยลงแต่ได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี และประเทศชาติมีผลผลิตเนื้อสุกรเป็นสินค้าส่งออกเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการใช้สารสนเทศ ตลอดจนแหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรใช้ จึงต้องการศึกษาวิจัยว่าผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐมมีการใช้สารสนเทศเพื่อการเลี้ยงสุกรในหัวข้อเรื่องใดบ้างและใช้มาก-น้อยเพียงใด และแหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรใช้นั้นมีแหล่งใดบ้างและใช้มาก-น้อยเพียงใด ตลอดจนปัญหาการใช้สารสนเทศที่เกษตรกรประสบอยู่ในขณะนี้ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชนหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกร เพื่อเตรียมการจัดหาและให้บริการข่าวสารความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อันนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรและของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศและแหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศและแหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามตัวแปรคือ ขนาดของฟาร์ม พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ประสิทธิภาพการเลี้ยง และเขตการเลี้ยง

3. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม
จำแนกตามตัวแปรคือ ขนาดของฟาร์ม พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ประสบการณ์การเลี้ยง และเขตการเลี้ยง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา 3 ประเด็นหลัก คือ

1. การใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร โดยจำแนกเป็น 2 ด้าน คือ
 - 1.1 สารสนเทศทั่วไป ได้แก่ ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสุขภาพอนามัย
 - 1.2 สารสนเทศเฉพาะอาชีพ ได้แก่ พันธุ์สุกร อาหาร โรคและการป้องกัน การตลาด ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่ๆ
2. แหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรใช้ โดยจำแนกเป็น 9 ประเภท คือ
 - 2.1 แหล่งสารสนเทศประเภทห้องสมุด
 - 2.2 แหล่งสารสนเทศประเภทศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ
 - 2.3 แหล่งสารสนเทศประเภทหน่วยงานของรัฐและเอกชน
 - 2.4 แหล่งสารสนเทศประเภทสมาคมวิชาชีพทางการเกษตร
 - 2.5 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล
 - 2.6 แหล่งสารสนเทศประเภทสื่อสิ่งตีพิมพ์
 - 2.7 แหล่งสารสนเทศประเภทสื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์
 - 2.8 แหล่งสารสนเทศประเภทสถานที่
 - 2.9 แหล่งสารสนเทศประเภทอินเทอร์เน็ต
3. ปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรฯ จำแนกปัญหาเป็น 3 ด้านคือ
 - 3.1 ปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านตัวสารสนเทศ
 - 3.2 ปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านผู้ใช้สารสนเทศ
 - 3.3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศ

เก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการฟาร์มสุกรขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีจำนวนสุกรมากกว่า 500 ตัว ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากประชากรใน 6 อำเภอของจังหวัดนครปฐม (ยกเว้นอำเภอพุทธมณฑล เนื่องจากไม่มีการเลี้ยงสุกร) อำเภอละ 60 เปอร์เซนต์ดังนี้ อำเภอเมือง (103 แห่ง จาก 171 แห่ง) อำเภอนครชัยศรี (7 แห่ง จาก 11 แห่ง) อำเภอบางเลน (4 แห่ง จาก 6 แห่ง) อำเภอกำแพงแสน (24 แห่ง จาก 39 แห่ง) อำเภอดอนตูม (8 แห่ง จาก 13 แห่ง) และอำเภอสองพี่น้อง (48 แห่ง จาก 79 แห่ง) รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาจำนวน 194 แห่ง จากประชากรทั้งหมด 319 แห่ง

จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จะนำคำตอบแปลงเป็นตัวเลขเพื่อนำข้อมูลทั้งหมดไปประมวลและวิเคราะห์ผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์คือ โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-test และ ANOVA

ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

1. ตัวแปรต้น

1.1 ขนาดของฟาร์ม : ฟาร์มขนาดกลาง และฟาร์มขนาดใหญ่

1.2 พันธุ์สุกร : 6 สายพันธุ์ ดังนี้

- พันธุ์ลาร์จไวท์
- พันธุ์แลนด์เรซ
- พันธุ์ดัวร์คเจอร์ซี
- พันธุ์เบอร์กเชียร์
- พันธุ์แฮมเชียร์
- พันธุ์เพียเทรียน

1.3 ประสบการณ์การเลี้ยง :

- ประกอบการฟาร์มสุกร 1 - 15 ปี
- ประกอบการฟาร์มสุกร 16 - 30 ปี
- ประกอบการฟาร์มสุกร 31 ปีขึ้นไป

1.4 เขตการเลี้ยง : 6 อำเภอ ดังนี้

- อำเภอเมือง
- อำเภอนครชัยศรี
- อำเภอบางเลน
- อำเภอกำแพงแสน
- อำเภอดอนตูม
- อำเภอสามพราน

(สำหรับอำเภอพุทธมณฑล ไม่พบว่ามี การเลี้ยงสุกร)

2. ตัวแปรตาม

2.1 การใช้สารสนเทศ

2.1.1 สารสนเทศทั่วไป : ด้านความเป็นอยู่ของครอบครัว เศรษฐกิจ สุขภาพอนามัย และการเมืองการปกครอง

2.1.2 สารสนเทศเฉพาะอาชีพ : พันธุ์สุกร อาหาร โรคและการป้องกัน การตลาด การเพาะปลูก และเทคโนโลยี

2.2. แหล่งสารสนเทศ

- 2.2.1 แหล่งสารสนเทศประเภทห้องสมุด
- 2.2.2 แหล่งสารสนเทศประเภทศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์สารสนเทศ
- 2.2.3 แหล่งสารสนเทศประเภทหน่วยงานของรัฐและเอกชน
- 2.2.4 แหล่งสารสนเทศประเภทสมาคมวิชาชีพทางการเกษตร
- 2.2.5 แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล
- 2.2.6 แหล่งสารสนเทศประเภทสื่อสิ่งตีพิมพ์
- 2.2.7 แหล่งสารสนเทศประเภทสื่อสิ่งไม่ตีพิมพ์
- 2.2.8 แหล่งสารสนเทศประเภทสถานที่
- 2.2.9 แหล่งสารสนเทศประเภทอินเทอร์เน็ต

2.3 ปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร

- 3.3.1 ปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านตัวสารสนเทศ
- 3.3.2 ปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านผู้ใช้สารสนเทศ
- 3.3.3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้ทราบพฤติกรรมการใช้สารสนเทศและแหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม
2. ได้ทราบความสัมพันธ์ของขนาดของฟาร์ม พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ประสบการณ์การเลี้ยง และเขตการเลี้ยง กับการใช้สารสนเทศและแหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม
3. ได้ทราบปัญหาการใช้แหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐมที่ประสบอยู่ในปัจจุบัน จำแนกตามตัวแปรคือ ขนาดของฟาร์ม พันธุ์สุกรที่เลี้ยง ประสบการณ์การเลี้ยง และเขตการเลี้ยง
4. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้เสนอต่อสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครปฐม นำไปใช้เป็นข้อมูลการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชนหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกร ในการเตรียมการจัดหาและให้บริการข่าวสารความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร หมายถึง การได้มาของข้อมูลความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำฟาร์มสุกรและเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการฟาร์มสุกร
2. แหล่งสารสนเทศของผู้ประกอบการฟาร์มสุกร หมายถึง แหล่งที่ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรและเรื่องอื่นๆ ที่น่าสนใจที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรนำไปใช้ในการเลี้ยงสุกร แหล่งสารสนเทศของ

ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร มีดังนี้ ห้องสมุด ศูนย์บริการสารสนเทศหรือศูนย์ข้อมูล หน่วยงานรัฐและเอกชน สมาคมวิชาชีพทางการเกษตร บุคคล สื่อมวลชน สถานที่ อินเทอร์เน็ต

3. ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร หมายถึง เกษตรกรผู้เป็นเจ้าของฟาร์มและเลี้ยงสุกรขุนเป็นอาชีพ โดยเป็นฟาร์มพ่อ-แม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรขุน และ/หรือฟาร์มเลี้ยงสุกร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อธุรกิจการค้าเป็นสำคัญ

4. ขนาดฟาร์มสุกร หมายถึง พื้นที่โรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกรที่มีลักษณะและขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง การวิจัยครั้งนี้แบ่งฟาร์มสุกรเป็น 2 ขนาด ดังนี้

4.1 ฟาร์มสุกรขนาดกลาง หมายถึง ฟาร์มสุกรที่มีการเลี้ยงสุกรจำนวนตั้งแต่ 500 - 5,000 ตัว (เทียบเท่า น้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ 60 ถึงน้อยกว่า 600)

4.2 ฟาร์มสุกรขนาดใหญ่ หมายถึง ฟาร์มสุกรที่มีการเลี้ยงสุกรมากกว่า 5,000 ตัวขึ้นไป (เทียบเท่าน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์มากกว่า 600)

5. พันธุ์สุกร หมายถึง สายพันธุ์สุกรที่ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรเลี้ยงไว้ในฟาร์ม โดยการวิจัยนี้จำแนกสุกรเป็น 6 สายพันธุ์ ดังนี้ พันธุ์ลาร์จไวท์ พันธุ์แลนด์เรซ พันธุ์ดুর็อคเจอร์ซี่ พันธุ์เบอร์กเชียร์ พันธุ์แฮมเชียร์ และพันธุ์เพียเทรียน

6. ประสบการณ์การเลี้ยง หมายถึง จำนวนปีที่ผู้ประกอบการได้ดำเนินการเลี้ยงสุกรมาแล้ว การวิจัยนี้แบ่งประสบการณ์ของผู้ประกอบการฟาร์มสุกรในจังหวัดนครปฐม ออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1 - 15 ปี, 16 - 30 ปี, และ 31 ปีขึ้นไป

7. เขตการเลี้ยงสุกร หมายถึง ทำเลที่ตั้งของฟาร์มสุกรใน 6 อำเภอของจังหวัดนครปฐม คือ อำเภอเมือง อำเภอนครชัยศรี อำเภอบางเลน อำเภอกำแพงแสน อำเภอดอนตูม และอำเภอสามพราน (สำหรับอำเภอฟุทธมณฑล ไม่พบว่ามีฟาร์มเลี้ยงสุกร)

